

Gaarde i Fortiden, Forhold, som vistnok meget sjældent finde Sted nu. I øvrigt skal der forholdes efter Sundheds-, Bygnings- og Brandpolitilovens Krav. Det er saadanne almindelige Bestemmelser, som hver eneste af os vilde kræve overholdte paa Steder, hvor vi skulde bo, og som der ikke kan være noget at indvende mod, men da man ved, at den ganske midlertidige Opholdstid, som disse udenlandske Arbejdere have haft her i Landet, undertiden har medført, at de have maattet bo under meget daarligere sanitære Bolig-Forhold, kan jeg ikke se rettere, end at det er rigtigt, at man søger gennem Lovgivningen at forbedre disse Forhold.

Med Hensyn til det offentlige Tilsyn foreslaas der, at Indenrigsministeren er bemyndiget til at beskikke en eller flere Tilsynsmænd til at føre Kontrol og yde Bistand ved Gennemførelsen af nærværende Lov; men i øvrigt paaligger det Politivirigheden at have Indseende med, at Loven overholdes.

Det er Hovedtrækkene af Lovforslaget. Der kunde jo være en Mængde andre Ting at sige og være en Masse enkelte Bestemmelser at tage op til Omtale, men det skal jeg imidlertid ikke gøre ved en første Behandling, da det jo nærmere hører hjemme paa et senere Stadium. Jeg tror, Lovforslaget foreligger paa en saadan Maade, at det meget hurtigt vil kunne føres gennem Tinget. Jeg ønsker, at det maa ske, for at det snart kan komme op til det andet Ting og blive ophøjet til Lov allerede i denne Samling. Men for at det skal ske, er det, da vi jo nu ere over den første April, nødvendigt, at Lovforslaget, hvad jeg haaber, hurtigt bliver sendt op i det andet Ting. Ganske vist er det nu paa saa sent et Tidspunkt, at Lovforslaget ikke kan blive virksomt allerede i indeværende Sommer, da der vel allerede er sluttet Kontrakter om den nødvendige udenlandske Arbejdskraft. Men naar Lovforslaget vedtages allerede i denne Samling, bliver der Tid til at forberede adskillige Forhold vedrørende den praktiske Gennemførelse, saa det kan træde i Virksomhed allerede i næste Sæson.

Sluttelig skal jeg takke den højtærede Indenrigsminister, fordi han har fremlagt Lovforslaget i en saa god, klar og overskuelig Form, som Tilfældet er. Hermed anbefaler jeg det til hurtig Fremme i dette høje Ting.

Stauning: Jeg vil ligesom den ærede sidste Taler udtale min Tilfredshed med,

at vi nu have faaet forelagt et Lovforslag, der paabegynder en Lovgivning vedrørende udenlandske Arbejdere, der ved forskellige Lejligheder have været i saa høj Grad urettede, og hvis Forhold have været yderst ugunstige, ganske uden Beskyttelse som de hidtil have været. Jeg omtalte Sagen ved Finanslovens første Behandling. Socialdemokratiet har i øvrigt i adskillige Aar baade indenfor Partiet her i Landet og indenfor Partiet i andre Lande behandlet dette Spørgsmaal og vedtaget Beslutninger om, i hvilken Retning Arbejdet for en Lovgivning paa dette Omraade burde gaa. Navnlig have de internationale socialistiske Kongresser gentagne Gange beskæftiget sig med denne Sag, sidst Kongressen i Stuttgart forrige Sommer, hvor Repræsentanter for de forskellige Lande, Polen, Rusland, Ungarn, Italien osv. samt Japan samledes i en Kommission sammen med Repræsentanter her fra de nordlige Lande for at drøfte dette vigtige Spørgsmaal. Der var almindelig Enighed indenfor Kommissionen saavel som paa Kongressen om, at der ikke fra Arbejdernes, fra Socialdemokratiets Side var Grund til at gaa til Forbud mod Indvandring, saaledes som der nu og da har lydt Krav om et og andet Sted fra, men at det maatte erkendes, at Ind- og Udvandring under de Forhold, hvor det nu sker, ganske nøje hænger sammen med den kapitalistiske Samfundsordning, og at man derfor ikke kan vente noget som helst Udbytte af Forsøg paa en Forbudslovgivning mod en saadan Indvandring.

Det er ganske naturligt under de forhaandenværende Forhold, at der fra Arbejdskøbernes Side spekuleres i billig Arbejdskraft, spekuleres i, ved Indførsel af fremmed Arbejdskraft, at nedtrykke den Arbejds løn, der er gældende, eller som forsøges gennemført her i Landet. Det er jo sket i stor Udstrækning. Til Trods for, at Lønnen paa Landet ikke kan siges at være overvældende høj, har man i hvert Fald paa sine Steder i stor Udstrækning indført udenlandske Arbejdere og faaet disse nøjsomme Folk paa betydelig billigere Betingelser, end man i visse Perioder i hvert Fald kunde faa danske Folk. Men Stuttgart-Kongressen udtaler da ogsaa ganske udtrykkelig, at Socialdemokratiet ikke ønsker Indvandringsforbud, da det maa anses for en reaktionær og meningsløs Fordring og ogsaa vilde være en Indskrænkning i Arbejdernes fri Ret til at drage, hvorhen de ville, og søge deres Udkomme, hvor de kunne. Kongressen opstiller derimod visse Fordringer om Lovforanstaltninger, sig-